

①

Pseudocode:

findPaths(root, X):

paths = []

dfs(root, X, [], paths)

return paths

dfs(node, X, path, paths):

if node == NIL

return

path.append(node.value)

if node.left == NIL and node.right == NIL

if sum(path) == X:

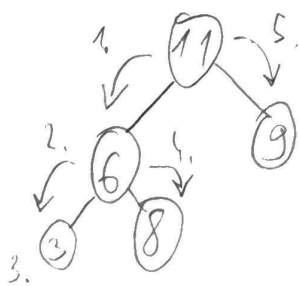
paths.append(path)

else:

dfs(node.left, X, path, paths)

dfs(node.right, X, path, paths)

path.pop()

Example: X = 20

1. path = [11]

2. path = [11, 6]

3. path = [11, 6, 3], paths = [[11, 6, 3]]

4. path = [11, 6, 8]

5. path = [11, 9], paths = [[11, 6, 3], [11, 9]]

The tree has no paths with sum 20.

② Pseudocode:

find Path (Labyrinth):

queue = [(0,0)]

visited = set()

parent = {(0,0): NIL}

while queue:

(x,y) = queue.pop(0)

if (x,y) == (len(labyrinth)-1, len(labyrinth[0])-1):

return construct Path (parent, (x,y))

visited.add((x,y))

for dx,dy in [(1,0), (0,1)]:

new_x, new_y = x+dx, y+dy

if (new_x, new_y) in visited or new_x > len(labyrinth) or

new_y > len(labyrinth[0]) or labyrinth[new_x][new_y] == -1:
continue

queue.append((new_x, new_y))

parent[(new_x, new_y)] = (x,y)

return NIL

construct Path (parent, end):

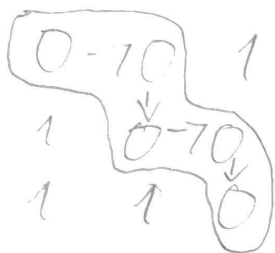
path = [end]

while path[-1] != (0,0):

path.append(parent[path[-1]])

return list(reversed(path))

Primer:

construct Path map:

map $[(2,2), (1,2), (1,1), (0,1), (0,0)]$,

while $[(0,0), (0,1), (1,1), (1,2), (2,2)]$

3.

Rečeno:

graph_cube(vertices, matrix):

n = len(vertices)

G3 = {}
for v in vertices:

A2 = [[0 for _ in range(n)] for _ in range(n)] // pranje A2 u nulama

for i in range(n):

for j in range(n):

for k in range(n):

A2[i][j] += matrix[i][k] * matrix[k][j]

A3 = [[0 for _ in range(n)] for _ in range(n)] // pranje A3 u nulama

for i in range(n):

for j in range(n):

for k in range(n):

A3[i][j] += A2[i][k] * matrix[k][j]

for u in vertices:

for v in vertices:

if A3[u][v] != 0 or matrix[u][v] != 0 or A2[u][v] != 0:

G3[u].add(v)

return G3

PRIMER:

matrica susjedstva: whon: [0, 1, 2, 3]

0 1 0 0

0 0 1 0

0 0 0 1

0 0 0 0

matrica susjedstva na kvadrat:

0 0 1 0

0 0 0 1

0 0 0 0

0 0 0 0

(GRAF)³:

whon: [0, 1, 2, 3]

matrica susjedstva na treći:

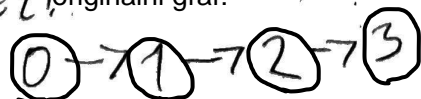
0 0 0 1

0 0 0 0

0 0 0 0

0 0 0 0

CRTEŽ originalni graf:

matrica susjedstva od G³ (unija od originalne, A2 i A3):

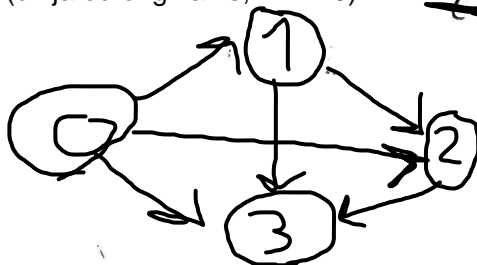
0 1 1 1

0 0 1 1

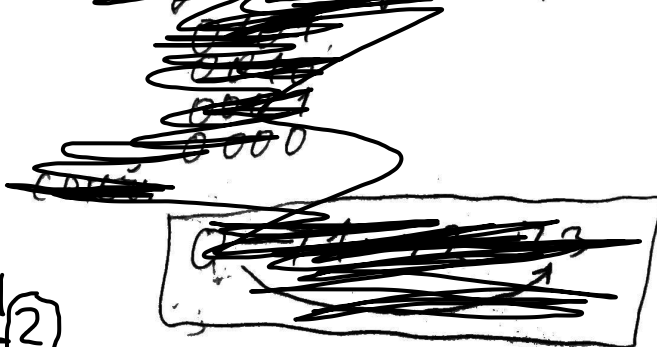
0 0 0 1

0 0 0 0

krajnji crtez:

~~matrica susjedstva na treći:~~

1. zadatak objašnjenje:

Algoritam prima korijen binarnog stabla i traženu sumu X , te vraća sve putove koji imaju tu sumu u obliku liste lista gdje je svaka unutarnja lista jedan put. Varijabla `paths` je ta lista lista u kojoj se pohranjuju putovi koji imaju traženu sumu. Funkcija `dfs` je rekurzivna funkcija koja obilazi stablo u dubinu. Varijabla `path` je lista koja predstavlja trenutnu putanju do cvora, a `paths` je lista svih pronadenih putanja. U `dfs`-u prilikom svakog prolaska kroz stablo appendamo cvorove u `path` pa rekurzivno pozivamo algoritam na lijevo i desno dijete (pretražujemo po dubini). Kada smo dosli do lista (posto se u zadatku traže putovi točno do lista) provjerimo je li suma jednaka našem X -u. Ako je, appendamo naš `path` u `paths` i popamo iz njega da bi mogli ići na drugi cvor i njega dodati u `path`. Na kraju algoritma vraćamo `paths` kao listu lista koja sadrži sve putove do lista koji imaju sumu X .

Vremenska složenost ovog algoritma je $O(n)$ jer je `dfs` u pravilu na grafovima $O(V + E)$, gdje je V broj vrhova a E broj bridova. U binarnom stablu broj vrhova je broj cvorova - 1, a broj cvorova je n , pa dobijemo $O(n - 1 + n)$, što je i dalje $O(n)$.

2. zadatak objašnjenje:

Ovaj algoritam prima matricu `labyrinth` koja predstavlja labirint, a vraća najkraci put od gornjeg lijevog do donjeg desnog dijela labirinta. U ovom algoritmu koristimo BFS. Varijabla `queue` je red koji bilježi koordinate trenutnog cvora, a `visited` je skup posjećenih cvorova. Varijabla `parent` je rječnik koji bilježi roditeljske cvorove svakog cvora koji je već posjećen kako bi iz tih roditeljskih cvorova mogli rekonstruirati put do kraja labirinta.

Algoritam počinje s dodavanjem početnog cvora $(0, 0)$ u red. Zatim se redom obrađuju svi cvorovi u grafu (sve dok `queue` ne postane potpuno empty na kraju iteracije, onda smo dosli do kraja). Na početku dequeujemo početnu koordinatu. Ako je trenutni cvor jednak krajnjem cvoru $(len(labyrinth)-1, len(labyrinth[0])-1)$, tada se vraća put koji se može konstruirati pomoću roditeljskih veza u rječniku `parent`.

Inače, trenutni cvor se dodaje u skup posjećenih, a zatim se obrađuju susjedni cvorovi koji su slobodni i još nisu posječeni. Izračunamo što bi se dogodilo da idemo dolje i da idemo desno. (zato for petlja za novi x i y koja prolazi kroz listu uredjenih parova $(1, 0)$ i $(0, 1)$). Ako smo izašli van granica labirinta ili dosli do zida (1) , continueamo petlju. Ako su cvorovi slobodni i nisu posječeni, dodaju se u red, a njihovi roditelji se zabilježavaju u rječniku `parent`.

Funkcija `constructPath` koristi roditeljske veze u rječniku `parent` za konstrukciju puta od kraja do početka. Nakon toga reverseamo listu da dobijemo originalni put.

Vremenska složenost ovog algoritma je $O(N * M)$, gdje su N i M dimenzije labirinta. To je zato što imamo $N * M$ cvorova, a znamo da BFS ima složenost $O(V + E)$, gdje je V broj vrhova a E broj bridova u grafu. BFS u najgorem slučaju razmatra svaki cvor u grafu, pa imamo $O(N * M)$ složenost.

3. zadatak objašnjenje:

Algoritam radi tako što prvo napravi rječnik koji će predstavljati naš kubirani graf (može se i reprezentirati matricom susjedstva, ja sam napravio rječnik vrhova i vrhova s kojima su spojeni). Napravi $A2$ matricu koju ćemo na početku popuniti nulama, a onda u nju spremiti produkt naše originalne matrice susjedstva sa samom sobom. Ta matrica $A2$ je matrica susjedstva originalnog grafa na kvadrat. Ona će i poslužiti da bi napravili matricu $A3$ koja će biti $A2 * A2$ matrica susjedstva, dakle naša originalna matrica susjedstva na treću. Kubirani graf se reprezentira kao unija matrice susjedstva originalnog grafa s matricom $A2$ i $A3$. Dakle, ako u toj uniji između neka dva vrha u i v postoji brid, taj brid biti će i u kubiranom grafu. Na kraju dobijemo taj kubirani graf. Ovaj algoritam ima kompleksnost $O(n^3)$ zbog kubiranja matrice.

4. zadatak:

Prvo moramo napraviti funkciju koja testira je li dani string palindrom:

```
isPal(s):  
    i = 0  
    j = s.size() - 1  
    while (i < j):  
        if s[i] != s[j] return false  
        i++  
        j--  
    return true
```

Uz pomoc dfs-a mozemo napraviti algoritam koji skace do sljedece pozicije u particiji stringa ako je trenutni dio palindrom. Pseudokod algoritma:

```
ans = []  
dfs(s, solution):  
    if (s.empty())  
        ans.push_back(solution)  
        return  
    for (i = 0; i < s.size(); ++i)  
        first = s.substr(0, i + 1)  
        if (isPal(first)):  
            solution.push_back(first)  
            dfs(s.substr(i + 1), solution)  
            solution.pop_back()
```

inicijalno solution = {}, na kraju samo provjerimo koji stringovi u ans stringovima imaju najveću duljinu i njih vratimo (svejedno je koji ako ih ima više).

Algoritam radi tako da provjerava je li string empty (jesmo li dosli do kraja). Ako je, u listu lista ans stavljamo nase palindrome (prvo ce biti jednoslovni itd). Ulazimo u for petlju i radimo prvo jednoslovni substring (koji je automatski palindrom) pa pushamo taj substring u solution. Ulazimo u rekurzivni poziv no bez prvog znaka. Dalje idemo po rekurziji (pri cemu ignoriramo grane koje nisu palindromi, zato if uvjet) itd. U biti, gradimo stablo u kojem cemo dfsom gledati sve moguće jednoslove, dvoslove itd. u stringu i ako su palindromi, pushamo ih u solution. Svi palindromi jednoslovi, dvoslovi itd. ce biti u svojoj solution listi jer cemo doci do kraja stringa, pa u ans listi lista saveamo te palindrome (prva lista u ansu ce biti jednoslovi (automatski palindromi), druga dvoslovi palindromi itd). Na kraju gledamo koja lista u ansu ima string najdulje duljine, njega vratimo.

Posto za svako slovo pokušavamo napraviti svaku kombinaciju jednoslova, dvoslova itd. vremenska složenost ovog algoritma biti će $O(n * 2^n)$, gdje je n duljina originalnog stringa.

npr. za aba, prvo nije empty pa ulazimo u for petlju. first je sada samo slovo 'a'. Pushamo ga u solution i pozivamo dfs na 'ba'. Ulazimo opet u for petlju i first je sada slovo 'b'. Pushamo to u solution i pozivamo dfs za 'a'. Pushamo ponovo a u solution i sada imamo empty string u dfs pozivu, pa listu ['a', 'b', 'a'] pushamo u ans. Posto smo dosli do kraja u dfsu, idemo nazad na for petlju. Sada imamo substring 'ab' kao first. On nije palindrom. Imamo substring 'aba' kao first, on je palindrom i pushamo ga u solution. Sada zovemo dfs na s.substr(3), sto je prazan string pa pushamo u ans ['aba']. Dalje nemamo palindroma pa ce nas ans biti [['a', 'b', 'a'], ['aba']]. Nademo string max duljine, sto ce uvijek biti string u zadnjem clanu liste lista, u ovom slucaju 'aba'.

